

HRVATSKI SABOR

KLASA: 500-01/20-01/14

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 14. listopada 2020.

Hs**NP*500-01/20-01/14*65-20-02**Hs

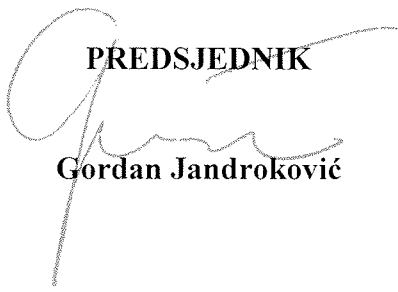
**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o dopuni Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Anka Mrak-Taritaš, zastupnica u Hrvatskom saboru, aktom od 8. listopada 2020. godine.

U radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, sudjelovat će predlagateljica prijedloga zakona.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z. br. 44

HRVATSKI SABOR

Zagreb, 8. listopada 2020. godine

Hs**NP*500-01/20-01/14*6531-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
05 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	09. 10. 2020		
Klasifikacijska oznaka:	500-01/20-01/14		Org. jed. 65
Uredbeni broj:	6531-20-01	Pril. 1	Vrij. CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o dopuni Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (NN85/10 – pročišćeni tekst i 05/14 Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (NN 81/13, 113/16, 69/17, 29/18) podnosim Prijedlog zakona o dopuni Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju.

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, na sjednici Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela prijedlog Zakona ću obrazložiti osobno.

ZASTUPNICA
Anka Mrak-Taritaš

ZASTUPNICA ANKA MRAK-TARITAŠ

**PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O OBVEZONOM ZDRAVSTVENOM
OSIGURANJU**

Zagreb, listopad 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O OBVEZnom ZDRAVSTVENOM OSIGURANJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (NN RH 85/10-pročišćeni tekst i 05/14).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI OVIM PRIJEDLOGOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE IZ NJEGA PROISTEĆI

Širenje novog koronavirusa (SARS-CoV-2) Hrvatsku je, u epidemiološkom smislu, dovelo u situaciju u kojoj se do sada nikada nije nalazila. U ovom trenutku se testiranja na virus ne provode rutinski kod bliskih kontakata osobe s potvrđenim COVID-19 (bolest koronavirusa) koji nemaju simptome bolesti. Razlog je u tome što negativni nalaz testiranja u asimptomatskoj fazi ne isključuje infekciju. Zbog toga se testiranje na koronavirus provodi samo kada se postavi sumnja na COVID-19. Ukratko, osobe se testira kada se zadovolje klinički i epidemiološki kriterij bolesti. Ostalima se u pravilu određuje mjera nazvana samoizolacija.

Osobama koje se nalaze u samoizolaciji, a koje su zaposlene, isplaćuje se novčana naknada Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Dok je osiguranik izoliran kao kliconoša ili zbog pojave zaraze u njegovoj okolini, najviši mjesečni iznos naknade plaće ne može za puno radno vrijeme iznositi više od proračunske osnovice uvećane za 28 posto. Kako mjesečni iznos naknade ne može biti viši od najvišeg iznosa naknade plaće utvrđenog Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju, odnosno od 4.257,28 kuna, u slučaju dvotjedne izolacije ta naknada iznosi oko 2.125 kuna. Predlagatelj smatra da tako nisko postavljena naknada za osobe koje nisu bolesne i kojima je država odredila mjestu samoizolacije, donosi nepotreban rizik od širenja novog koronavirusa. Naime, osobe koje su zaposlene i bile su u kontaktu s osobama kojima je potvrđen COVID-19 mogle bi prešutjeti kontakt sa zaraženim zbog straha od smanjenih primanja u ta dva tjedna te na taj način doprinijeti širenju zaraze. Time se poništavaju naponi i višestruko veća sredstva uložena u suzbijanje epidemije koronavirusa. Stoga predlagatelj smatra da bi naknada plaće za osobe kojima je određene mjera samoizolacije trebala biti 100 posto od osnovice za naknadu plaće kao što je, primjerice, slučaj zbog privremene nesposobnosti zbog ozljede na radu.

Predlagatelj je u sadašnjem tekstu zakona primijetio i nelogičnost zbog koje osobe koje doniraju organe i živo tkivo u korist druge osobe isto tako nemaju pravo na 100 posto od osnovice za naknadu plaće za vrijeme privremene nesposobnosti zbog transplantacije organa i tkiva pa ovom dopunom predlažemo da se ispravi i ta nelogičnost te da osobe koje drugima doniraju svoje organe ili tkivo također imaju pravo na 100 posto naknade plaće.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu, već će se sredstva izdvojiti iz proračuna Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O OBVEZONOM ZDRAVSTVENOM OSIGURANJU

Članak 1.

U članku 55., stavku 3., iza broja 4., dodaju se brojevi 6. i 7. te članak sada glasi:

(3) Visinu naknade plaće koja se isplaćuje na teret sredstava Zavoda utvrđuje Zavod, s time da najviši mjesečni iznos naknade plaće, obračunate prema odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, ne može za puno radno vrijeme iznositi više od proračunske osnovice uvećane za 28%, osim naknade plaće iz stavka 2. točaka 3., 4., 6., 7. i 8. ovoga članka.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u Narodnim novinama

OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI ZAKONA

Uz članak 1.

Propisuje se 100 posto od osnovice za naknadu plaće za vrijeme privremene nesposobnosti zbog transplantacije organa i tkiva te dok je osiguranik izoliran kao kliconoša ili zbog pojave zaraze u njegovoj okolini.

Uz članak 2.

Propisuje se stupanje Zakona na snagu.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 55.

- (1) Naknada plaće ne može biti niža od 70% osnovice za naknadu plaće, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, s time da kao mjesečni iznos za puno radno vrijeme ne može biti niža od 25% proračunske osnovice.
- (2) Naknada plaće iznosi 100% od osnovice za naknadu plaće za vrijeme:
 1. privremene nesposobnosti zbog rane, ozljede ili bolesti koja je neposredna posljedica sudjelovanja u Domovinskom ratu,
 2. privremene nesposobnosti zbog bolesti i komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom,
 3. korištenja roditeljskog dopusta i prava na rad u polovici punoga radnog vremena iz članka 39. točke 7. ovoga Zakona,
 4. korištenja dopusta za slučaj smrti djeteta iz članka 39. točke 8. ovoga Zakona,
 5. njege oboljelog djeteta mlađeg od tri godine života,
 6. privremene nesposobnosti zbog transplantacije živog tkiva i organa u korist druge osobe,
 7. dok je osiguranik izoliran kao kliconoša ili zbog pojave zaraze u njegovoj okolini,
 8. privremene nesposobnosti zbog priznate ozljede na radu, odnosno profesionalne bolesti.
- (3) Visinu naknade plaće koja se isplaćuje na teret sredstava Zavoda utvrđuje Zavod, s time da najviši mjesečni iznos naknade plaće, obračunate prema odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, ne može za puno radno vrijeme iznositi više od proračunske osnovice uvećane za 28%, osim naknade plaće iz stavka 2. točaka 3., 4. i 8. ovoga članka.
- (4) Pod punim radnim vremenom u smislu ovoga Zakona smatra se rad od 40 sati tjedno, ako posebnim propisom, pravilnikom o radu, kolektivnim ugovorom, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca ili ugovorom o radu nije drukčije utvrđeno.